

سورة الملك

67. സുറത്തുൽമുൽക്

മക്കയിൽ അവതരിച്ചത് - വചനങ്ങൾ 30 - വിഭാഗം (റുക്ൂഉ) 2

ജുസുഉ -29

പരമകാരുണികനും, കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿1﴾ രാജാധിപത്യം യാതൊരുവന്റെ കയ്യാടലാണോ അവൻ നന്മ (അഥവാ മഹത്വം) ഏറിയവനാകുന്നു. അവൻ എല്ലാ കാര്യത്തിനും കഴിവുള്ളവനുമാത്രം.

تَبْرَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ

عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

﴿2﴾ നിങ്ങളിൽ ആരാണു കൂടുതൽ നല്ല പ്രവൃത്തിചെയ്യുന്നവരെന്നിങ്ങളെ പരീക്ഷണം ചെയ്യാൻവേണ്ടി, മരണവും ജീവിതവും സൃഷ്ടിച്ചവനാണ് (അവൻ). അവനത്രെ, വളരെ പൊറുക്കുന്നവനായ പ്രതാപശാലി.

الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ

لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ

الْعَزِيزُ الْغَفُورُ

﴿1﴾ തബറക് (ഗുണം- മഹത്വം- മേന്മ) ഏറിയിരിക്കുന്നു. യാതൊരുവൻ കയ്യാടലാണോ അവന്റെ കയ്യാടലാണ്, കൈവശമാണ് الْمُلْكُ രാജ്യം, ആധിപത്യം. وَهُوَ അവൻ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ കാര്യത്തിനും قَدِيرٌ കഴിവുള്ളവനാണ്. ﴿2﴾ الَّذِي خَلَقَ സൃഷ്ടിച്ചവൻ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ മരണവും ജീവിതവും لِيَبْلُوَكُمْ നിങ്ങളെ പരീക്ഷണം ചെയ്യാൻവേണ്ടി أَيُّكُمْ നിങ്ങളിൽ ഏതൊരുവനാണ് (ആരാണു) أَحْسَنُ അധികം

നല്ലവൻ (എന്ന്) عَبَّأً പ്രവൃത്തി, കർമ്മം وَهُوَ الْعَزِيزُ അവനത്രെ പ്രതാപശാലി
വളരെ പൊറുക്കുന്നവൻ

അഖില വസ്തുക്കളുടെയും ഭരണാധിപതിയും, സർവ്വശക്തനുമായ അല്ലാഹു എല്ലാവിധ നന്മയും എല്ലാ മഹൽഗുണങ്ങളും വർദ്ധിച്ചവനാണ് എന്ന മുഖവുരയോടുകൂടിയ പ്രാരംഭ വചനത്തിനുശേഷം, അതിന്റെ കാരണം- അല്ലെങ്കിൽ വിശദീകരണം- എന്നോണം വമ്പിച്ച ചില യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിക്കുന്നു. കേവലം ശൂന്യാവസ്ഥയിലായിരുന്ന മനുഷ്യൻ ഒരിക്കൽ ഒരു ജീവിയായി ഭൂമിയിൽ പിറക്കുന്നു. അൽപകാലത്തിനുശേഷം അവന്റെ ജീവിതം അവസാനിച്ചു അവൻ മരണമടയുകയും ചെയ്യുന്നു. രണ്ടും മനുഷ്യന്റെ ആവശ്യപ്രകാരമോ, അവന്റെ ഉദ്ദേശ്യമനുസരിച്ചോ, അവന്റെ പ്രവർത്തനം കൊണ്ടോ അല്ല സംഭവിക്കുന്നത്. രണ്ടും അല്ലാഹു കണക്കാക്കുന്നതും, അവന്റെ പ്രവർത്തനം കൊണ്ടുണ്ടാകുന്നതുമത്രെ. അപ്പോൾ ഈ ജീവിതത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം എന്തായിരിക്കും, അല്ലെങ്കിൽ എന്തായിരിക്കണം എന്ന് നിശ്ചയിക്കുന്നതും അല്ലാഹുതന്നെ ആവാനേ നിവൃത്തിയുള്ളൂ. മരണത്തോട് കൂടി മനുഷ്യജീവിതം അവസാനിക്കുന്നില്ല. ഒടുക്കമില്ലാത്ത മറ്റൊരു ജീവിതത്തിലേക്കുള്ള പ്രയാണമാണ് ഐഹികജീവിതം. ആ ജീവിതത്തിലേക്കുള്ള പ്രവേശനമാണ് മരണം. ആ ജീവിതം സുഖകരമാകുന്നതിന് ആവശ്യമായ സമ്പത്ത് തയ്യാറാക്കുകയത്രെ ഈ താൽക്കാലിക ജീവിതത്തിന്റെ ലക്ഷ്യമായി അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഈ ലക്ഷ്യം പ്രാപിക്കുന്നതിൽ ഓരോരുത്തനും എത്രമാത്രം വിജയിച്ചിട്ടുണ്ട്- അല്ലെങ്കിൽ പരാജയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്- എന്ന് തിട്ടപ്പെടുത്തുന്നത് അവന്റെ മരണത്തോടുകൂടിയായിരിക്കും. അപ്പോൾ, മരണവും ജീവിതവും ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത് നിങ്ങളിൽവെച്ച് കൂടുതൽ നന്നായി പ്രവർത്തിക്കുന്നവർ ആരാക്കേയാണെന്ന് പരിശോധിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണെന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിന്റെ താല്പര്യം വ്യക്തം തന്നെ.

പ്രവർത്തനത്തിന്റെ അവസരം ജീവിതകാലമാണെങ്കിലും അതിന് വിരാമമിടുന്നതും, അതിനെ വിലയിരുത്തുന്നതും മരണത്തോടുകൂടിയാണ്. പരീക്ഷണഫലം തൃപ്തികരമാണെങ്കിൽ സിദ്ധിക്കുവാനിരിക്കുന്ന സൗഭാഗ്യവും അല്ലെങ്കിലുണ്ടാകുന്ന ദൗർഭാഗ്യവും അവർണനീയമാകുന്നു. ആ നിലക്ക് ജീവിതത്തെക്കാൾ മനുഷ്യന് ചിന്താവിഷയമായിരിക്കേണ്ടത് അവന്റെ മരണമാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. ആദ്യം മരണത്തെക്കുറിച്ചും, പിന്നീട് ജീവിതത്തെക്കുറിച്ചും അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചതും ഇതുകൊണ്ടായിരിക്കാം. അല്ലാഹുവിനറിയാം. എല്ലാ രഹസ്യപരസ്യങ്ങളും അറിയുന്ന സർവ്വജ്ഞനാണല്ലോ അല്ലാഹു. എന്നിരിക്കെ, പരീക്ഷണ ഫലം എന്തായിരിക്കുമെന്ന് അറിയാത്തതുകൊണ്ടല്ല അവൻ പരീക്ഷണം നടത്തുന്നതെന്ന് സ്പഷ്ടമാകുന്നു. ഇഹത്തിൽവെച്ച് ഓരോരുത്തനും യഥാർത്ഥത്തിൽ സ്വീകരിക്കുന്ന നിലപാട് എന്തായിരിക്കുമെന്ന് പ്രത്യക്ഷത്തിൽ വെളിപ്പെട്ടു കാണുവാനും, അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഓരോരുത്തന്റെയും പേരിൽ നടപടി എടുക്കുവാനും വേണ്ടിയാകുന്നു അത്. അടുത്ത വചനത്തിൽ മറ്റൊരു യഥാർത്ഥ്യം അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു:-

﴿3﴾ അടുക്കുകളായ നിലയിൽ ഏഴ് ആകാശങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചവനാണ് (അവൻ). പരമകാരുണികനായുള്ളവന്റെ സൃഷ്ടിയിൽ യാതൊരു ഏറ്റപ്പറ്റും നീ കാണുകയില്ല. എന്നാൽ, നീ (ഒന്ന്) ദൃഷ്ടി മടക്കി നോക്കുക: വല്ല പിഴവും നീ കാണുന്നുവോ?!

الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَوَاتٍ طِبَاقًا
مَا تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِن
تَفَوُّتٍ فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى

مِن فُطُورٍ ﴿٣﴾

﴿4﴾ പിന്നെയും രണ്ട് ആവർത്തി നീ മടക്കി നോക്കുക: നിന്ദ്യമായ നിലയിൽ നിന്നിലേക്കു തന്നെ ദൃഷ്ടി തിരിച്ചുവരുന്നതാണ്- അതാകട്ടെ. പരവശപ്പെട്ടതുമായിരിക്കും.

ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ
إِلَيْكَ الْبَصَرُ حَاسِمًا وَهُوَ حَسِيرٌ

﴿٤﴾

﴿3﴾ അടുക്കുകളായ നിലയിൽ സൃഷ്ടിച്ചവൻ ഏഴ് ആകാശങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചവൻ **طِبَاقًا** അടുക്കുകളായിട്ട്, അടുക്കടക്കായി (ഒന്നൊന്നോട്) യോജിച്ചുകൊണ്ട് **مَا تَرَى** നീ കാണുകയില്ല **فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ** പരമകാരുണികന്റെ സൃഷ്ടിയിൽ **مِن تَفَوُّتٍ** ഒരു ഏറ്റക്കുറവും (വൈകല്യവും) **فَارْجِعِ** എന്നാൽ നീ മടക്കി നോക്കുക **الْبَصَرَ** ദൃഷ്ടിയെ **هَلْ تَرَى** നീ കാണുന്നുവോ, കാണുമോ **مِن فُطُورٍ** വല്ല പിഴവും (കീറലും, പൊട്ടും)

﴿4﴾ പിന്നെ നീ മടക്കി (വീണ്ടും) നോക്കുക **الْبَصَرَ** ദൃഷ്ടിയെ, കണ്ണിനെ **رَكَّتَيْنِ** രണ്ട് ആവർത്തി (പ്രാവശ്യം) **يَنْقَلِبْ** തിരിച്ചുവരും, മറിഞ്ഞുവരും **إِلَيْكَ** നിന്നിലേക്ക് **الْبَصَرَ** ദൃഷ്ടി, **حَاسِمًا** നിന്ദ്യമായ നിലയിൽ (പരാജയപ്പെട്ടുകൊണ്ട്) **وَهُوَ** അത്, അതാകട്ടെ **حَسِيرٌ** പരവശപ്പെട്ട (കുഴങ്ങിയ)തായിരിക്കും

‘ഏഴ് ആകാശങ്ങളെ’ (سبع سماوات) കുറിച്ചു നാം ഇതിനുമുമ്പ് സംസാരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. (സൂ: മുഅ്മിനുൻ, 17 ന്റെയും, സൂ: ത്വലാക്, 12 ന്റെയും വ്യാഖ്യാനം നോക്കുക.) അവ ഒന്ന് ഒന്നിനുമീതെ അടുക്കടക്കായി- അഥവാ തട്ടുതട്ടായി -സ്ഥിതിചെയ്യുന്നുവെന്ന് അല്ലാഹു വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിക്കുന്നു. സൂ:ഹദീദിലും ഇതിനെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചു കാണാം. സൂ: മുഅ്മിനുനിൽ വെച്ചു നാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ, നാളിതുവരെ ഒരു ആകാശത്തിന്റെ അതിർത്തി

പോലും ക്ലിപ്തമായി നിർണയിക്കുവാൻ ശാസ്ത്രത്തിന് കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്ക് ആകാശങ്ങളുടെ എണ്ണത്തെക്കുറിച്ചോ, അവയുടെ അടുക്കുകളുടെ സ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ചോ ശാസ്ത്രമുഖേന നമുക്ക് സൂക്ഷ്മവിവരങ്ങൾ ലഭിക്കുവാനില്ല. ലോകസ്രഷ്ടാവായ അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചു നിയന്ത്രിച്ചുപോരുന്ന അവയെക്കുറിച്ച് അവൻ വ്യക്തമായ ഭാഷയിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള ഏതൊരു കാര്യവും അപ്പടി വിശ്വസിക്കുവാൻ ശാസ്ത്രത്തിന്റേയോ മറ്റോ അനുമതി നമുക്ക് ആവശ്യവുമില്ല. ഭൗതികവീക്ഷണകോണിൽ കൂടി നോക്കുമ്പോൾ, ശാസ്ത്രത്തിന്റെ പുരോഗതി വളരെ വമ്പിച്ചതാണെന്ന വിഷയത്തിൽ നമുക്ക് തർക്കമില്ല. പക്ഷേ, അല്ലാഹുവിന്റെ സൃഷ്ടി രഹസ്യങ്ങളാകുന്ന അനന്തയാഥാർത്ഥ്യങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ അതിന്റെ സ്ഥാനം- അതേത്ര വമ്പിച്ചതായിരുന്നാലും- കേവലം നിസ്സാരമാകുന്നു. *وما أوتيتم من العلم إلا قليلا* (നിങ്ങൾക്ക് അറിവിൽനിന്നും അല്പമല്ലാതെ നൽകപ്പെട്ടിട്ടില്ല. 17 : 85)

മേൽപോട്ട് കണ്ണുമിഴിച്ച് നോക്കുമ്പോൾ എല്ലാവർക്കും കാണാവുന്ന ഒരു വമ്പിച്ച നീലക്കൂട എന്ന് മാത്രം ആകാശത്തെപ്പറ്റി മനസ്സിലാക്കിയ പാമരൻമാരെയും, ഉപഗ്രഹങ്ങളും ബഹിരാകാശവാഹനങ്ങളും ഉപയോഗിച്ചു ചന്ദ്രനിലും മറ്റും നിരീക്ഷണം നടത്തിവരുന്ന മഹാവീരൻമാരെയും, ആകാശമണ്ഡലത്തിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന കോടാനുകോടി നക്ഷത്രഗോളങ്ങളെക്കുറിച്ച് അത്യൽഭുതകരങ്ങളായ നിരവധി വിവരങ്ങൾ ശേഖരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ശാസ്ത്രകേസരികളെയും, എന്നുവേണ്ട ഓരോ മനുഷ്യവ്യക്തിയെയും അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹു ഉറപ്പിച്ചുപറയുന്നു: പരമകാരണികനായ അവന്റെ സൃഷ്ടിയിൽ എവിടെയെങ്കിലും എന്തെങ്കിലും ഏറ്റക്കുറവോ വൈകല്യമോ കാണാൻ നിങ്ങൾക്ക് കഴിയുകയില്ലെന്ന്. അത്രയും പറഞ്ഞു മതിയാക്കുന്നില്ല. അതിൽ പൊട്ടോ പൊളിയോ പോലുള്ള വല്ല പോരായ്മയും ഉണ്ടോ എന്ന് വീണ്ടും പരിശോധിച്ചു നോക്കുവാൻ ആവർത്തിച്ചു ആഹ്വാനം ചെയ്കയും ചെയ്യുന്നു. പോരാ, നിങ്ങൾ പരാജിതരായി പരവശപ്പെട്ടുകൊണ്ട് പിൻമടങ്ങുകതന്നെ വേണ്ടിവരുമെന്ന് ഖണ്ഡിതമായി പ്രഖ്യാപിക്കുകകൂടി ചെയ്യുന്നു. ഈ പ്രഖ്യാപനത്തെ മറികടക്കുവാൻ ബുദ്ധിയുള്ള -മനസ്സാക്ഷിയുള്ള- വക്രതയില്ലാത്ത- ഭൗതികഭ്രമത്താൽ ഹൃദയം മരവിക്കാത്ത -ഏതെങ്കിലും ഒരു വ്യക്തിക്ക് സാധിക്കുമോ? ഒരിക്കലുമില്ല! ആകാശഭൂമികളിലടങ്ങിയ വിവിധ രഹസ്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് മനസ്സിലാക്കുവാൻവേണ്ടി അശ്രാന്തപരിശ്രമങ്ങൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും, അതേസമയത്ത് അവയുടെ കർത്താവിനെക്കുറിച്ചും, അവയുടെ പിന്നിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന അദ്യശ്യ മഹാശക്തിയെക്കുറിച്ചും മാത്രം ചിന്തിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ആളുകൾക്കോ, നഗ്നമായ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളുടെ നേരെ നിസ്സങ്കോചം കണ്ണടച്ചു നിഷേധിക്കുവാൻ ധൈര്യപ്പെടുന്ന ഹൃദയശൂന്യൻമാർക്കോ അല്ലാതെ ഈ പ്രഖ്യാപനത്തിന് മുമ്പിൽ തലകുനിക്കാതിരിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ലതന്നെ. അല്ലാഹുവിന്റെ മഹത്വത്തിനുള്ള മറ്റൊരു ദൃഷ്ടാന്തമാണ് അടുത്ത വചനത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്:-

﴿5﴾ തീർച്ചയായും ഏറ്റവും അടുത്ത ആകാശത്തെ (നക്ഷത്ര) വിളക്കുകൾകൊണ്ട് നാം അലങ്കരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا

അവയെ നാം പിശാചുക്കളെ എറിഞ്ഞാട്ടുനവയും ആക്കിയിരിക്കുന്നു. അവർക്ക് ജ്വലിക്കുന്ന അഗ്നി [നരക] ശിക്ഷ നാം ഒരുക്കി വെക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

بِمَصْبِيحٍ
وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ

وَأَعْتَدْنَا لَهُم عَذَابَ السَّعِيرِ ﴿٥﴾

﴿5﴾ തീർച്ചയായും നാം അലങ്കരിച്ചി (ഭംഗിയാക്കിയി)ട്ടുണ്ട് **السَّمَاءَ الدُّنْيَا** ഏറ്റവും അടുത്ത (ഐഹികമായ) ആകാശത്തെ **بِمَصْبِيحٍ** ദീപങ്ങൾകൊണ്ട് **وَجَعَلْنَاهَا** അവയെ നാം ആക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു **رُجُومًا** എറിയപ്പെടുന്നവ, എറിയാനുള്ളത് **لِلشَّيَاطِينِ** പിശാചുക്കൾക്ക്, പിശാചുക്കളെ **وَأَعْتَدْنَا لَهُم** അവർക്ക് നാം ഒരുക്കിവെക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു **عَذَابَ السَّعِيرِ** ജ്വലിക്കുന്ന അഗ്നിയുടെ (നരകത്തിന്റെ) ശിക്ഷ

എണ്ണമറ്റ നക്ഷത്രങ്ങളെ അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഭൂമിയെക്കാളും എത്രയോ മടങ്ങുവലുപ്പം കൂടിയവയും, ഭൂമിയിൽനിന്ന് ബഹുദൂരം അകലെ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നവയുമാണ് അവ. അഥവാ ഓരോന്നും ഓരോ മഹാലോകമത്രെ. നമുക്ക് ഊഹിക്കുവാൻപോലും സാധ്യമല്ലാത്ത എന്തൊക്കെയോ സംഭവങ്ങളും, ഏതൊക്കെയോ വസ്തുക്കളും അവയിൽ നടമാടുന്നുണ്ടായിരിക്കും. അതോടൊപ്പംതന്നെ, ഭൂമിക്കുമീതെ വളരെ കമനീയമായി നിർമ്മിക്കപ്പെട്ട അതിവിശാലവും കലാമയവുമായ ഒരു പന്തലിന്റെ മുകൾഭാഗത്ത് മിന്നിത്തിളങ്ങിയും, കത്തിശോഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ദീപാലങ്കാരമായും അല്ലാഹു അവയെ ആക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നു. കൂടാതെ, ആകാശത്തുവെച്ച് മലക്കുകൾക്കിടയിൽ നടക്കുന്ന ചില സംസാരങ്ങളെ പതിയിരുന്ന് കട്ടുകേൾക്കുന്ന പിശാചുക്കളെ ആട്ടിയോടിക്കുവാനുള്ള ഒരു ഏർപ്പാടും ആ നക്ഷത്രങ്ങൾ വഴി അല്ലാഹു ചെയ്തുവെച്ചിരിക്കുന്നു. അഥവാ അവയിൽനിന്ന് പുറത്തുവരുന്ന ഒരു തരം അഗ്നിജ്വാലകളാകുന്ന ഉൽക്കകൾമൂലം പിശാചുകൾ എറിഞ്ഞാട്ടപ്പെടുന്നു. അങ്ങനെ, ഭൂമിക്കും മനുഷ്യർക്കും അലങ്കാര വസ്തുക്കളായും, പിശാചുക്കൾക്ക് അഗ്നിയമ്പുകളായും അല്ലാഹു അവയെ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുകയാണ്.

ഏറ്റവും അടുത്ത ആകാശം (السماء الدنيا) എന്ന് പറഞ്ഞത് ഭൂമിയുമായി കൂടുതൽ അടുത്തത് എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തിലാകുന്നു. അപ്പോൾ, നാം കാണുന്ന നക്ഷത്രഗോളങ്ങളെല്ലാം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത് ആ ഒരു ആകാശത്തിലാണെന്നും ഏഴ് ആകാശങ്ങളിൽ ബാക്കി ആറും അതിനുപുറമെ- അതിനപ്പുറത്ത് -സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു.

യ്യാന്നുണ്ടെന്നും, മനുഷ്യന്റെ കഴിവിൽപെട്ട എല്ലാ നിരീക്ഷണങ്ങളും കണ്ടുപിടുത്തങ്ങളും ഈ ഒരേ ആകാശാതിർത്തിക്കുള്ളിൽ മാത്രം നടക്കുന്നതാണെന്നും ഇതിൽനിന്ന് ഊഹിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

مجر (റുജൂമ്) എന്ന വാക്കിനാണ് 'എറിഞ്ഞാട്ടുന്നവ' എന്ന് നാം അർത്ഥം കൽപിച്ചിരിക്കുന്നത്. നക്ഷത്രങ്ങളിൽനിന്ന് പുറപ്പെടുന്ന ഉൽക്കകളാൽ പിശാചുക്കളെ എറിഞ്ഞാട്ടുന്ന വിവരം സൂ: ഹിജ്ർ, സ്വാഫ്ഫാത്ത്, ജിന് മുതലായ സൂറത്തുകളിൽ കൂർആൻ വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്, അതാണ് ഇവിടെയും സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. കൂർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളെല്ലാം പൊതുവിൽ അംഗീകരിച്ച അർത്ഥവും അതാണ്. (*) ഏതോ ചിലർ മാത്രം അതിന് 'ഊഹങ്ങൾ' -അഥവാ ഊഹത്തിന് വിധേയമായവ (ظن) എന്ന് അർത്ഥം കൽപിച്ചു കാണാം. നക്ഷത്രങ്ങളുടെ ഗതിവിഗതികളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ഭാവികാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും മറ്റും ഗണിച്ചു പറയുന്ന ജോത്സ്യക്കാരും, രാശിനോട്ടക്കാരുംമാകുന്ന മനുഷ്യപിശാചുക്കളുടെ ഊഹങ്ങൾക്ക് നക്ഷത്രങ്ങൾ ഇടമായിത്തീരുന്നു എന്നാണ് അപ്പോൾ ആ വാക്യത്തിന്റെ താൽപര്യം. ഈ അർത്ഥം സ്വീകരിച്ചാൽ തന്നെയും അവമൂലം പിശാചുക്കൾ എറിഞ്ഞാട്ടപ്പെടുന്നുവെന്നുള്ളതിന് ഈ വാക്യം ഒരു പ്രകാരത്തിലും എതിരാകുന്നില്ല. ഇത് ഒരു വിഷയം അത് മറ്റൊരു വിഷയം. അത്രമാത്രം. പിശാചുക്കളുടെ കട്ടുകേൾവിയെയും, അവരെ ഉൽക്കകൾകൊണ്ട് എറിഞ്ഞാട്ടുന്നതിനെയും നിഷേധിക്കുന്ന യുക്തിവാദക്കാരായ ചില പുത്തൻ വ്യാഖ്യാനക്കാർ ഈ (ظن എന്ന) അർത്ഥം പൊക്കിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് ആ വിഷയകമായി വന്നിട്ടുള്ള എല്ലാ കൂർആൻ വചനങ്ങളും ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്യാറുണ്ട്. ഇവരെപ്പറ്റി സൂ: ഹിജ്റിനുശേഷമുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിൽ നാം വേണ്ടത്ര സംസാരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് ഇവിടെ ഒന്നും പ്രസ്താവിക്കുന്നില്ല.

﴿6﴾ തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിൽ അവിശ്വസിച്ചവർക്ക് 'ജഹന്നമി' [നരകത്തി]ന്റെ ശിക്ഷയുണ്ട്. (ആ) തിരിച്ചെത്തുന്ന സ്ഥലം വളരെ ചീത്ത!

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ

وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿٦﴾

﴿7﴾ അവർ അതിൽ ഇടപ്പെട്ടാൽ, അതിന് ഒരു ഗർജ്ജനം അവർ കേൾക്കുന്നതാണ്. അതാകട്ടെ, തിളച്ചുമറിഞ്ഞുകൊണ്ടുമിരിക്കും!

إِذَا أُلْقُوا فِيهَا سَمِعُوا لَهَا شَهِيقًا

وَهِيَ تَفُورُ ﴿٧﴾

(*) مجر (റജ്മ്) എന്ന ധാതുവിൽനിന്നുള്ളതാണ് مجر (റുജൂമ്). ഈ ധാതുവിന് 'എറിയുക, എറിഞ്ഞാട്ടുക, എറിഞ്ഞുകൊല്ലുക, ആട്ടിയോടിക്കുക, തുരത്തുക, ശപിക്കുക, ശകാരിക്കുക, ആരോപിക്കുക, തള്ളിക്കളയുക, ഊഹിക്കുക, എയ്യുക' എന്നീ അർത്ഥങ്ങളെല്ലാം വരുന്നതാണ്. എല്ലാം അതത് സന്ദർഭംകൊണ്ട് മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാകുന്നു.

﴿8﴾ ഉഗ്രകോപം നിമിത്തം അത് (പൊട്ടിച്ചിതറി) വേർപെട്ടുപോകുമാറാകും! ഓരോകൂട്ടം (ആളുകൾ) അതിൽ ഇടപ്പെടുമ്പോഴൊക്കെ അതിലെ പാറാവുകാർ അവരോട് ചോദിക്കും: 'നിങ്ങൾക്ക് താക്കീത് നൽകുന്ന ആൾ വന്നിരുന്നില്ലേ?'

﴿9﴾ അവർ പറയും: 'ഇല്ലാതേ! തീർച്ചയായും ഞങ്ങൾക്ക് താക്കീത് നൽകുന്ന ആൾ വന്നിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ, ഞങ്ങൾ വ്യാജമാക്കുകയാണ് ചെയ്തത്; ഞങ്ങൾ (അവരോട്) പറയുകയും ചെയ്തു: 'അല്ലാഹു യാതൊന്നും തന്നെ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടില്ല; നിങ്ങൾ വലുതായ വഴിപിഴവിലല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) അല്ല.'

﴿10﴾ അവർ (വീണ്ടും) പറയും: ഞങ്ങൾ കേൾക്കുകയോ, ബുദ്ധി കൊടു(ത്തു മനസ്സിലാ)ക്കുകയോ ചെയ്തിരുന്നെങ്കിൽ, ഞങ്ങൾ (ഇതു) ജ്വലിക്കുന്ന അഗ്നിയുടെ ആൾക്കാരിൽ ആകുമായിരുന്നില്ല.

﴿11﴾ അങ്ങനെ, അവർ തങ്ങളുടെ കുറ്റം (ഏറ്റുപറഞ്ഞു) സമ്മതിക്കുന്നതാണ്. അപ്പോൾ, ജ്വലിക്കുന്ന അഗ്നിയുടെ ആൾക്കാർക്ക് വിദ്വരം (അഥവാ ശാപം)!

تَكَادُ تَمَيِّزُ مِنَ الْغَيْظِ كُلَّمَا أُلْقِيَ فِيهَا فَوْجٌ سَأَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ ﴿٦٧﴾

قَالُوا بَلَىٰ قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِن شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ ﴿٦٨﴾

وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿٦٩﴾

فَاعْتَرَفُوا بِذَنبِهِمْ فَسُحِّقًا لِلْأَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿٧٠﴾

﴿6﴾ وَلِذُنُوبِهِمْ كَفُرُوا وَالَّذِينَ كَفَرُوا جഹന്നമിന്റെ ശിക്ഷാ വളരെ ചീത്ത തിരിച്ചിട്ടു (മടങ്ങി) എത്തുന്ന സ്ഥലം ﴿7﴾ إِذِ الْأَقْوَامُ അവർ ഇടപ്പെട്ടാൽ فِيهَا അതിൽ അതിന് അവിടുത്തെ ആൾക്കും وَهِيَ അഗ്നി, അലർച്ച, അട്ടഹാസം, ഉഗ്രശ്വാസം അത് തുറന്നു തിളച്ചുമറിയുക (ക്ഷോഭിക്കുക- പൊന്തിമറിയുക)യും ചെയ്യും. ﴿8﴾ نَكَادُ അത് ആകാറാകും تَمَيِّزُ വേർപെട്ടുപോകുക الْغَيْظِ ഉഗ്രകോപത്താൽ, കഠിനകോപം നിമിത്തം كُلَّمَا أُلْقِيَ ഇടപ്പെടുമ്പോഴൊക്കെ فِيهَا അതിൽ, അതിലേക്ക് فَوْجٌ

ഒരു കൂട്ടം, സംഘം سَأْتُهُمْ അവരോട് ചോദിക്കും خَرَّتْهَا അതിലെ പാറാവുകാർ, കാവൽക്കാർ أَلَمْ يَأْتِكُمْ നിങ്ങൾക്ക് വന്നിരുന്നില്ലേ, വന്നില്ലേ نَذِيرٌ താക്കീതുകാരൻ ﴿9﴾ فَأَلْوِ അവർ പറയും بَلْ ഇല്ലാതെ, (ഉണ്ട്) فَجَاءَتْ تَأْتِ തീർച്ചയായും ഞങ്ങൾക്ക് വന്നിട്ടുണ്ട് نَذِيرٌ താക്കീതുകാരൻ فَكَذَّبَتْ എന്നാൽ ഞങ്ങൾ വ്യാജമാക്കി وَقُلْنَا وَഞങ്ങൾ പറയുകയും ചെയ്തു مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ അല്ലാഹു ഇറക്കിയിട്ടില്ല ഒരു വസ്തുവും إِنَّ أَتَشُرُّ നിങ്ങളല്ല صَلَّالٍ فِي الْوَالِي فِي വഴിപിഴവി (ദുർമാർഗത്തി)ലല്ലാതെ كَيْبِرٍ വലുതായ ﴿10﴾ فَأَلْوِ അവർ പറയുകയും ചെയ്യും لَوْ كُنَّا ഞങ്ങളായിരുന്നെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ കേട്ടിരുന്നു أَوْ نَعْقِلُ അല്ലെങ്കിൽ ബുദ്ധി കൈമാറ്റം ചെയ്തിരുന്നു, മനസ്സിരുത്തിയിരുന്നു, ഗ്രഹിച്ചിരുന്നു مَا كُنَّا ഞങ്ങളാകുമായിരുന്നില്ല أَصْحَابِ ആൾക്കാരിൽ, കൂട്ടരിൽ السَّعِيرِ ജ്വലിക്കുന്ന അഗ്നിയുടെ, നരകത്തിന്റെ ﴿11﴾ فَأَعْتَرَفُوا അങ്ങനെ അവർ സമ്മതിക്കും, ഏറ്റു പറയും بِذُنُوبِهِمْ തങ്ങളുടെ കുറ്റത്തെ (പാപത്തെ)പ്പറ്റി فَسُخِّفُوا അപ്പോൾ വിദ്വരം (ശാപം), നാശം لَأَصْحَابِ السَّعِيرِ ജ്വലിക്കുന്ന നരകത്തിന്റെ ആൾക്കാർക്ക്

സത്യനിഷേധികളായ അവിശ്വാസികളെ നരകത്തിൽ ഇടുമ്പോഴത്തെ സന്ദർഭം അല്ലാഹു വിവരിക്കുകയാണ്. അത്യുഗ്രമായ ഉഷ്ണതാപവും അതികഠോരമായ കോപതാപവും നിമിത്തം സ്വയം പൊട്ടിത്തെറിച്ചു ചിന്നിച്ചിതറിപ്പോകുമാറ് തിളച്ച് വമിച്ച് എരിപൊരികൊള്ളുന്ന നരകം അവരുടെ നേരെ ഇരമ്പി ഗർജിക്കും! അന്നേരം കുറ്റവാളികളുടെ അട്ടഹാസവും, ഭയപ്പാടും, നിലവിളിയും എന്തായിരിക്കുമെന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഓരോ കൂട്ടം ആളുകളെയും നരകത്തിലേക്ക് വലിച്ചിടുമ്പോൾ അവരോട് അതിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരായ മലക്കുകൾ ചോദിക്കും: ‘ഈ ശിക്ഷയെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾക്ക് താക്കീത് നൽകുന്നതിന് ആരും വന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ലേ?!’ നരകത്തിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരാകട്ടെ- കഴിഞ്ഞ അദ്ധ്യായത്തിൽ കണ്ടതുപോലെ- ദയതോന്നാത്ത പരുഷസ്വഭാവികളും, കഠോരന്മാരും (غلاظ شداد)! ഈ ചോദ്യം അവരെ കൂടുതൽ വ്യാകുലരാക്കുമെന്ന് വ്യക്തമാണ്. തങ്ങളുടെ പക്കൽ വന്നുപോയ തെറ്റ് അങ്ങേയറ്റത്തെ വിനയത്തോടെ അവർ തുറന്ന് സമ്മതിക്കും. ‘ഞങ്ങൾക്ക് താക്കീത് നൽകുന്ന പ്രവാചകന്മാർ വരാതിരുന്നില്ലേ, എങ്കിലും, ഞങ്ങളവരെ നിഷേധിച്ചു തള്ളിക്കളയുകയും പരിഹസിക്കുകയുമാണുണ്ടായത്. അയ്യോ! അന്ന് അത് കേട്ടനുസരിക്കുകയും, ബുദ്ധി ഉപയോഗിച്ച് മനസ്സിരുത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നെങ്കിൽ ഈ അനുഭവത്തിന് ഇടവരികയില്ലായിരുന്നു!’ പക്ഷേ, ഈ അവസരത്തിൽ കുറ്റസമ്മതംകൊണ്ട് ഫലമില്ലല്ലോ. കാരണമന്യത്തിന്റെയും, അനുഗ്രഹത്തിന്റെയും കണികപോലും ഇനി അവർക്ക് പ്രതീക്ഷിക്കുവാനില്ലാത്തവണ്ണം വിദൂരത്തിലും ശാപത്തിലുമാണവരുള്ളത്. اذاع الله (അല്ലാഹു നമ്മെ കാത്തുരക്ഷിക്കട്ടെ, ആമീൻ.) നരകത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്ന ഒരാളുംതന്നെ, സ്വർഗത്തെക്കാൾ നരകത്തിനാണ് താൻ അർഹനെന്നു്

ബോധ്യം വരാത്തവരുണ്ടാകയില്ല, എന്ന് ഒരു നബി വചനത്തിൽവന്നിരിക്കുന്നു. (അ)

﴿12﴾ നിശ്ചയമായും, തങ്ങളുടെ രബ്ബിനെ അദ്യശ്യമായ നിലയിൽ ഭയപ്പെടുന്നവർ, അവർക്ക് പാപമോ ചനവും, വലുതായ പ്രതിഫലവും ഉണ്ട്.

إِنَّ الَّذِينَ تَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ

لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿١٢﴾

﴿12﴾ إِنَّ നിശ്ചയമായും الَّذِينَ تَخْشَوْنَ رَبَّهُم തങ്ങളുടെ രബ്ബിനെ അദ്യശ്യമായ നിലയിൽ (കാണാതെ) لَهُمْ അവർക്കുണ്ട് مَغْفِرَةٌ പാപമോചനം وَأَجْرٌ كَبِيرٌ വലുതായ പ്രതിഫലവും

അല്ലാഹുവിനെ അങ്ങോട്ട് കാണുന്നില്ലെങ്കിലും അവൻ ഇങ്ങോട്ട് കാണുന്നു എന്ന ബോധത്തോടെ വർത്തിക്കുക; സ്വകാര്യജീവിതത്തിലും ബാഹ്യജീവിതത്തിലും ഒരുപോലെ സുകൃത പാലിക്കുക, ജനബോധ്യത്തിനും കീർത്തിക്കും വേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കാതിരിക്കുക, അല്ലാഹുവിനെയും അവന്റെ ശിക്ഷയെയും കൺമുമ്പിൽ കണ്ടാലേ വിശ്വസിക്കൂ എന്ന് ശരിക്കാതെ ലക്ഷ്യദ്യുഷ്ടാന്തങ്ങൾ മുഖേന യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കി ഭയഭക്തിയോടെ ജീവിക്കുക മുതലായവയാണ് അദ്യശ്യമായ നിലയിൽ രബ്ബിനെ ഭയപ്പെടുന്നതിന്റെ ലക്ഷണങ്ങൾ. അല്ലാഹുവിന്റെ തണലല്ലാതെ മറ്റൊരു തണലും ലഭിക്കാനില്ലാത്ത ആ മഹാ ദിനത്തിൽ അവൻ തണൽ നൽകി രക്ഷിക്കുന്ന ഏഴുകൂട്ടരെപ്പറ്റി വിവരിക്കുന്ന പ്രസിദ്ധമായ ഹദീഥിൽ, നബിﷺ എണ്ണിയിട്ടുള്ള രണ്ടുകൂട്ടർ ഇവരാകുന്നു:

(1) സ്ഥാനമാനവും സൗന്ദര്യവുമുള്ള ഒരു സ്ത്രീ (ദുർവൃത്തിക്കാരി) ക്ഷണിച്ചപ്പോൾ ഞാൻ അല്ലാഹുവിനെ യപ്പെടുന്നുവെന്ന് പറഞ്ഞു ഒഴിഞ്ഞുമാറിയവൻ.

(2) വല്ല ദാനധർമ്മവും ചെയ്യുമ്പോൾ വലത്തേകെ ചിലവഴിച്ചത് ഇടത്തേകെ അറിയാത്തവണ്ണം ചിലവഴിക്കുന്ന -അഥവാ അത്രയും രഹസ്യമായി ധർമ്മം ചെയ്യുന്ന- മനുഷ്യൻ. (ബു; മു.)

﴿13﴾ നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ വാക്ക് [സംസാരം] പതുകെയൊക്കിക്കൊള്ളുക, അല്ലെങ്കിൽ അത് ഉറക്കെയൊക്കിക്കൊള്ളുക. [രണ്ടും സമമാണ്.] (കാരണം) നിശ്ചയമായും അവൻ [അല്ലാഹു] ഹൃദയങ്ങളിലുള്ളവയെപ്പറ്റി അറിയുന്നവനാകുന്നു.

وَأَسِرُّوا قَوْلَكُمْ أَوِ اجْهَرُوا بِهِ ۗ إِنَّهُ

عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٣﴾

﴿14﴾ സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയവൻ (എല്ലാം) അറിയുകയില്ലേ! അവനാകട്ടെ, ഗൂഢരഹസ്യമറിയുന്നവനാണ്; സൂക്ഷ്മജ്ഞാനിയാണ്.

أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ

﴿13﴾ നിങ്ങൾ രഹസ്യം (പതൃക്കെ) ആക്കുവിൻ قَوْلَكُمْ നിങ്ങളുടെ വാക്ക് (സംസാരം) وَأَجْهَرُوا بِهِ അല്ലെങ്കിൽ അതിനെ പരസ്യം (ഉറക്കെ) ആക്കുവിൻ (ഹൃദയം)കളിലുള്ളതിനെ إِنَّهُ عَلِيمٌ ﴿14﴾ അറിയുകയില്ലേ, അവൻ അറിയാതിരിക്കുമോ أَلَا يَعْلَمُ സൃഷ്ടിച്ചവൻ, അവൻ സൃഷ്ടിച്ചവരെ وَهُوَ അവനാകട്ടെ اللَّطِيفُ ഗൂഢമായതിനെ (സൂക്ഷ്മമായതിനെ) അറിയുന്നവനാണ്, സൗമ്യമായുള്ളവനാണ് الْحَبِيرُ സൂക്ഷ്മജ്ഞാനിയാണ്

എന്ന വാക്യത്തിന് അവൻ സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയവരെ അവൻ അറിയുകയില്ലേ? എന്നും അർത്ഥം വരാവുന്നതാണ്. രണ്ടായാലും ഉദ്ദേശ്യം വ്യക്തം തന്നെ.

വിഭാഗം- 2

﴿15﴾ അവനത്രെ നിങ്ങൾക്ക് (കൈകാര്യം നടത്തുമാറ്) ഭൂമിയെ വിധേയമാക്കിത്തന്നവൻ. അതിനാൽ നിങ്ങൾ അതിന്റെ തോളുകളിലൂടെ [ഉപരിതലത്തിലൂടെ] സഞ്ചരിക്കുകയും, അവന്റെ (വക) ആഹാരത്തിൽ നിന്ന് തിന്നുകയും ചെയ്തു കൊള്ളുവിൻ. അവങ്കലേക്കുതന്നെയാണ് ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പും.

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ

ذُلُولًا فَأَمْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِنْ

رِزْقِهِ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ

﴿15﴾ അവനത്രെ യാതൊരുവൻ, അവൻ യാതൊരുവനാണ് جَعَلَ لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് ആക്കിത്തന്ന الْأَرْضَ ഭൂമിയെ ذُلُولًا വിധേയമായത് (പാകപ്പെട്ടത്) فَأَمْشُوا അതിനാൽ നിങ്ങൾ നടന്ന് (സഞ്ചരിച്ചു) കൊള്ളുവിൻ فِي مَنَاكِبِهَا അതിന്റെ തോളു് (വശം- വഴി- ഗിരിമാർഗ്ഗം- ഉപരിതലം)കളിൽകുടി وَكُلُوا തിന്നുകയും ചെയ്യുവിൻ مِنَ الرِّزْقِ അവന്റെ ആഹാര (ഉപജീവന)ത്തിൽനിന്ന് وَإِلَيْهِ അവനിലേക്കുതന്നെ النُّشُورُ (ഉയിർത്തു) എഴുന്നേൽപ്പ്

യഥേഷ്ടം വിഹരിക്കുവാനും ഉപജീവനമാർഗങ്ങളന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുവാനും ഉതകത്തക്കവണ്ണം ഭൂമിയെ മനുഷ്യന് പാകപ്പെടുത്തിത്തന്നിട്ടുള്ളതിനെ ഓർമ്മിപ്പിച്ചുകൊണ്ട്, അത് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ അല്ലാഹു നമ്മെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയാണ്. എല്ലാം അല്ലാഹു തരും എന്ന് കരുതി അലസമായിരിക്കരുതെന്നും അതിൽ സൂചനയുണ്ട്. അതേ സമയത്ത് ഉപജീവനവിഷയത്തിലും, സമ്പാദ്യത്തിലും മാത്രം ശ്രദ്ധ ചെലുത്തി ഭാവിജീവിതത്തിന്റെ കാര്യം മറക്കരുതെന്നും ഓർമ്മിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

﴿16﴾ ആകാശത്തുള്ളവനെ- അവൻ നിങ്ങളെ ഭൂമിയിൽ ആഴ്ത്തിക്കളയുന്നത്- നിങ്ങൾ നിർഭയരായിരിക്കുകയാണോ?! എന്നാൽ, അപ്പോഴത് ക്ഷോഭിച്ചു ഇളകി മറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കും!

ءَأَمِنْتُمْ مِّنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ تَخْسِفَ بِكُمْ الْأَرْضَ فَإِذَا هِيَ تَمُورُ ﴿١٦﴾

﴿17﴾ അതല്ലെങ്കിൽ, ആകാശത്തുള്ളവനെ- അവൻ നിങ്ങളുടെ മേൽ വല്ല ചരൽവർഷവും അയക്കുന്നത്- നിങ്ങൾ നിർഭയരായിരിക്കുകയാണോ?! എന്നാൽ, നിങ്ങൾക്ക് അറിയാറാകും, എന്റെ താക്കീത് എങ്ങനെയിരിക്കുന്നുവെന്ന്!

أَمْ أَمِنْتُمْ مِّنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ۗ فَسَتَعْمُونَ كَيْفَ نَذِيرٍ ﴿١٧﴾

﴿18﴾ തീർച്ചയായും, ഇവരുടെ മുമ്പുള്ളവരും വ്യാജമാക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. എന്നിട്ട്, എന്റെ പ്രതിഷേധം എങ്ങനെയാണിത്?! [അവർ അതൊന്ന് ആലോചിച്ച് നോക്കട്ടെ.]

وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿١٨﴾

﴿16﴾ **ءَأَمِنْتُمْ** നിങ്ങൾ സമാധാനപ്പെട്ടുവോ, നിർഭയരായോ **مِّنْ فِي السَّمَاءِ** ആകാശത്തുള്ളവനെ **أَنْ تَخْسِفَ بِكُمْ** നിങ്ങളെ അവൻ ആഴ്ത്തുന്നതിനെ, വിഴുങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത് **الْأَرْضَ** ഭൂമിയിൽ, ഭൂമിയെ **فَإِذَا هِيَ تَمُورُ** എന്നാൽ അപ്പോഴത് **تَمُورُ** പിടിച്ചുമറിയും, ഇളകി ക്ഷോഭിക്കും, കിടിലംകൊള്ളും **﴿17﴾** **أَمْ أَمِنْتُمْ** അതല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ സമാധാനപ്പെട്ടുവോ, നിർഭയരായോ **مِّنْ فِي السَّمَاءِ** ആകാശത്തിലുള്ളവനെ **أَنْ يُرْسِلَ** അവൻ അയക്കുന്നത് **عَلَيْكُمْ** നിങ്ങളുടെ മേൽ **حَاصِبًا** ചരൽ വർഷം, ചരൽ കാറ്റ് **فَسَتَعْمُونَ** എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കറിയാറാകും, വഴിയെ അറിയും **كَيْفَ** എങ്ങനെയാണ് (എന്ന്) **نَذِيرٍ** എന്റെ താക്കീത്, താക്കീതുകാരൻ **﴿18﴾** **وَلَقَدْ كَذَّبَ** തീർച്ചയായും

വ്യാജമാക്കി **الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ** അവരുടെ മുമ്പുള്ളവർ **كَانَ كَيْفَ** എന്നിട്ട് എങ്ങനെയായി, ഉണ്ടായി **نَكِرَ** എന്റെ പ്രതിഷേധം, വെറുപ്പ്

من في السماء (ആകാശത്തിലുള്ളവർ) എന്ന് പറഞ്ഞത് അല്ലാഹുവിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ്. പക്ഷേ, അവൻ അവന്റെ സൃഷ്ടിയായ ആകാശത്തിൽ ഒരിടത്ത് ഇരിക്കുകയാണെന്നോ മറ്റോ ഈ വാക്കുമൂലം ഊഹിക്കാവതല്ല. അല്ലാഹു അനാദ്യനും, അനന്തനും, എല്ലാറ്റിൽനിന്നും വ്യത്യസ്തനുമാണല്ലോ. അല്ലാഹു അർശിൻമേൽ ആരോഹണം ചെയ്തു. **(استوى على العرش)** എന്നത്പോലെയുള്ള ഒരു പ്രയോഗം തന്നെയാണിതും. ഇത്തരം പ്രയോഗങ്ങളെക്കുറിച്ച് നാം ഇതിന് മുമ്പ് ചിലപ്പോഴൊക്കെ സംസാരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവയുടെ ബാഹ്യാർത്ഥമല്ലാതെ, അവയുടെ യാഥാർത്ഥ്യം തിട്ടപ്പെടുത്തുവാൻ നമുക്ക് സാധ്യമല്ല. എന്തെങ്കിലും വ്യാഖ്യാനം നൽകി തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്നതിനെക്കാൾ ഉത്തമവും സുരക്ഷിതവുമായ മാർഗം, വ്യാഖ്യാനം അല്ലാഹുവിനേക്കാൾ വിടുകയാകുന്നു. സു: സജദ:യിൽ **(يدبر الأمر من السماء إلى الأرض)** (അവൻ ആകാശത്തുനിന്ന് ഭൂമിയിലേക്ക് കാര്യം നിയന്ത്രിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു) എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അവിടെ നാം പ്രസ്താവിച്ച സംഗതികൾ ഇവിടെയും ഓർക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും.

നിങ്ങളുടെ നിഷേധവും ധിക്കാരവും അവസാനിപ്പിക്കാതെ എന്നും നിങ്ങൾക്കിവിടെ ശാന്തമായി കഴിഞ്ഞുകൂടാമെന്ന് കരുതേണ്ട. ഈ ഭൂമി ക്ഷോഭിച്ചിട്ടുകി അതിൽ നിങ്ങളെ ആഴ്ത്തിക്കളയുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു ചരൽവർഷം-അല്ലെങ്കിൽ ചരൽകാറ്റ്- അയച്ചുകൊണ്ട് നിങ്ങളെ നശിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യാൻ അല്ലാഹുവിന് ഒട്ടും പ്രയാസമില്ല. നിങ്ങളെപ്പോലുള്ളവരിൽ അങ്ങനെ പലതും ഇതിനുമുമ്പ് സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. നിങ്ങളിൽ അപ്രകാരമുള്ള ആപത്തുകളൊന്നും സംഭവിക്കുകയില്ലെന്ന് ഭയം കൂടാതെ നിങ്ങൾ സമാധാനപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണോ? ആ വിചാരം വേണ്ട എന്നൊക്കെയാണ് ഈ വചനങ്ങളുടെ സാരം. കാര്യവും അവന്റെ ഭവനവും ഭൂമിയിൽ ആഴ്ത്തപ്പെട്ടതും, ലൂത് നബി (അ)യുടെ ജനതയുടെ മേൽ ചരൽവർഷം ഉണ്ടായതും, കഅ്ബഃ പൊളിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ച ആനപ്പട്ടാളം കല്ലുകളാൽ നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടതും മേൽപറഞ്ഞതിന് ഉദാഹരണങ്ങളാണല്ലോ.

﴿19﴾ അവരുടെ മീതെ (ചിറുകു വിരുത്തി) അണിനിരന്നുകൊണ്ടും, (ചിറക്) കുട്ടിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടും പക്ഷികളെ അവർ നോക്കിക്കണ്ടിട്ടില്ലേ?!

أولم يروا إلى الطير فوقهم
صفت ويقبضن
ما يمسكنن إلا الرحمن إنه
بكل شيء بصير

പരമകാരുണികനല്ലാതെ (ആരും) അവയെ പിടിച്ചു നിറുത്തുന്നില്ല. നിശ്ചയമായും, അവൻ എല്ലാവസ്തുവെക്കുറിച്ചും, കണ്ടേറിയുന്നവനാകുന്നു.

فَوْقَهُمْ إِلَىٰ الْأَطْيَرِ لِيَلْعَنَهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ﴿١٩﴾ അവർ കണ്ടില്ലേ, നോക്കുന്നില്ലേ പക്ഷികളിലേക്ക് അവരുടെ മീതെ صَفَّتْ അണിനിരന്നുകൊണ്ട്, വരിയായിട്ട് وَيَقْبِضْنَ അവ കൂട്ടുകയും ചെയ്യും, (കൂട്ടിക്കൊണ്ടും) مَا يُمَسِّكُهُنَّ അവയെ പിടിച്ചു നിറുത്തുന്നില്ല إِلَّا الرِّحْمَانُ പരമകാരുണികനല്ലാതെ إِنَّ നിശ്ചയമായും അവൻ بِكُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ കാര്യത്തെ (വസ്തുവെ)ക്കുറിച്ചും بَصِيرٌ കണ്ടറിയുന്നവനാണ്

ഇതെല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെ അപാരമായ കഴിവുകളുടെ വ്യക്തമായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാണല്ലോ.

﴿20﴾ അതല്ല, ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരുവൻ- അതായത്, പരമകാരുണികനായുള്ളവൻ പുറമെ നിങ്ങളെ സഹായിക്കുന്ന നിങ്ങളുടെ ഒരു പട്ടാളമായുള്ളവൻ- ആരാണുള്ളത്?! അവിശ്വാസികൾ വഞ്ചനയിൽ (അകപ്പെട്ടിരിക്കുക) അല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) അല്ല.

أَمَّنْ هَذَا الَّذِي هُوَ جُنْدٌ لَكُمْ يَنْصُرُكُمْ مِّنْ دُونِ الرَّحْمَنِ إِنِ الْكَافِرُونَ إِلَّا فِي غُرُورٍ ﴿٢٠﴾

﴿22﴾ അതല്ലെങ്കിൽ, ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരുവൻ- അതായത്, അവന്റെ [അല്ലാഹുവിന്റെ] ആഹാരം അവൻ നിറുത്തിവെച്ചാൽ നിങ്ങൾക്ക് ആഹാരം നൽകുന്നവൻ- ആരാണുള്ളത്?! (ആരുമില്ല.) എങ്കിലും, അവർ ധിക്കാരത്തിലും, വെറുപ്പിലും നിരതരായിരിക്കയാണ്.

أَمَّنْ هَذَا الَّذِي يَرْزُقُكُمْ إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ بَلْ لَجُّوا فِي عُتُوٍّ وَنُفُورٍ ﴿٢٢﴾

﴿22﴾ അപ്പോൾ, മുഖം കുത്തിമറിഞ്ഞുകൊണ്ട് നടക്കുന്നവനാണോ കൂടുതൽ സന്മാർഗം പ്രാപിച്ചവൻ, അതല്ല, നേരെയുള്ള പാതയിലൂടെ ശരിക്കു നടക്കുന്നവനോ?!

أَفَمَنْ يَمْشِي مُكِبًّا عَلَىٰ وَجْهِهِ أَهْدَىٰ أَمَّنْ يَمْشِي سَوِيًّا عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٢٢﴾

﴿20﴾ അല്ല (അതല്ലെങ്കിൽ- അഥവാ) ആരാണ് هَذَا ഇവൻ (ഇങ്ങനെയുള്ളവൻ) الَّذِي അതായത് യാതൊരുവൻ هُوَ جُنْدٌ لَكُمْ അവൻ നിങ്ങൾക്ക് പട്ടാളമാണ്, സൈന്യമാണ് يَنْصُرُكُمْ നിങ്ങളെ സഹായിക്കുന്ന مِّنْ دُونِ الرَّحْمَنِ പരമകാരു

നികന് പുറമെ (കൂടാതെ) **إِنِ الْكَافِرُونَ** അവിശ്വാസികളല്ല **غُرُورٍ** വഞ്ചനയിലല്ലാതെ **﴿21﴾** **أَمْ مِنْ هَذَا** അതല്ല ഇവനാരാണ് **الَّذِي يَرْزُقُكُمْ** അതായത് നിങ്ങൾക്ക് ആഹാരം (ഉപജീവനം) നൽകുന്ന **إِنْ أَمْسَكَ** അവൻ നിറുത്തിയാൽ, പിടിച്ചുവെക്കുന്നപക്ഷം **رِزْقُهُ** അവന്റെ ആഹാരം **بَلْ لَجُوجًا** (എങ്കിലും) എന്നാൽ അവർ നിരതരായിരിക്കുന്നു, ശഠിച്ചുനിൽക്കുകയാണ് **عُنُوتٍ** ധിക്കാര (അതിക്രമ)ത്തിൽ **وَنُفُورٍ** വെറുപ്പിലും, അറപ്പിലും **﴿22﴾** **أَفَمَنْ يَمَسُّ** അപ്പോൾ (എന്നാൽ) നടക്കുന്നവനോ **مَكْرُمٍ** മറിഞ്ഞു (കമിഴ്ന്നു) വീണുകൊണ്ട് **عَلَىٰ وَجْهِهِ** തന്റെ മുഖത്തിന്മേൽ (മുഖം കുത്തി) **أَمْ مِنْ هَدَىٰ** കൂടുതൽ സന്മാർഗം (നേർവഴി) പ്രാപിച്ചവൻ **أَمْ مِنْ يَمَسُّ** അതല്ല (അതോ) നടക്കുന്നവനോ **سَوِيًّا** ശരിക്ക്, നേരെ **عَلَىٰ صِرَاطٍ** പാതയിലൂടെ **مُسْتَقِيمٍ** നേർക്കുനേരെയുള്ള, ചൊവ്വായ

സാരം: അല്ലാഹു അല്ലാത്ത ഒന്നിനെയും ആരാധിച്ചിട്ട് യാതൊരു ഫലവുമില്ല. ആരിൽനിന്നും ഒരു സഹായവും അവർക്ക് പ്രതീക്ഷിക്കുവാനില്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷയിൽനിന്ന് അവരെ സഹായിക്കുവാൻ തക്ക ഏതൊരു സേനയാണ് അവർക്കുള്ളത്! ആരുമില്ല, പക്ഷേ, അവർ വഞ്ചിതരായിരിക്കുകമാത്രമാണ്. അല്ലാഹു അവർക്ക് നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഉപജീവനമാർഗം അവൻ നിറുത്തൽ ചെയ്തുവെന്ന് വിചാരിക്കുക. എന്നാൽ പിന്നെ അവർക്ക് ആഹാരത്തിന് വക നൽകുവാൻ വേറെ ആരുണ്ട്?! ആരുമില്ല. വാസ്തവത്തിൽ ഇതെല്ലാം അവർക്ക് ആലോചിച്ചറിയാവുന്ന സ്പഷ്ടമായ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളത്രെ. എന്നിട്ടും അവർ സത്യത്തെ ധിക്കരിച്ചും, വെറുത്തും കൊണ്ടുതന്നെ കഴിഞ്ഞുകൂടുകയാണ്. പിന്നെ എങ്ങനെയാണ് അവർക്ക് രക്ഷകിട്ടുക?! നേർക്കുനേരെ ചൊവ്വായ മാർഗത്തിലൂടെ ശരിക്ക് നടന്നുപോകുന്നവരും, വക്രമായ വഴിയിലൂടെ മുഖം കുത്തിമറിഞ്ഞും വീണുകൊണ്ട് പോകുന്നവരും ഒരിക്കലും സമമാകുകയില്ലല്ലോ. ഇവരിൽ ആരാണ് ഉദ്ദിഷ്ടസ്ഥാനത്ത് എത്തിച്ചേരുക എന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. ഇതുപോലെയാണ് സത്യവിശ്വാസികളുടെയും, അവിശ്വാസികളുടെയും സ്ഥിതിയും.

﴿23﴾ (നബിയേ) പറയുക: 'നിങ്ങളെ (സൃഷ്ടിച്ചു) ഉണ്ടാക്കുകയും, നിങ്ങൾക്ക് കേൾവിയും, കാഴ്ചകളും, ഹൃദയങ്ങളും ഏർപ്പെടുത്തിത്തരുകയും ചെയ്തവനത്രെ അവൻ [അല്ലാഹു]. നന്നെക്കുറച്ചേ നിങ്ങൾ നന്ദിചെയ്യുന്നുള്ളൂ.

قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ
 السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ ۗ قَلِيلًا
 مَا تَشْكُرُونَ

﴿24﴾ പറയുക: 'നിങ്ങളെ ഭൂമിയിൽ പെരുപ്പിച്ചുണ്ടാക്കിയവൻ അവനത്രെ. അവനിലേക്ക് തന്നെ നിങ്ങൾ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.'

قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ

وَالِيهِ تَحْشُرُونَ ﴿٢٤﴾

﴿25﴾ അവർ [അവിശ്വാസികൾ] പറയുന്നു: 'എപ്പോഴാണ് ഈ (ഒരുമിച്ചു കൂട്ടുമെന്ന) വാഗ്ദാനം? -നിങ്ങൾ സത്യവാൻമാരാണെങ്കിൽ (കേൾക്കട്ടെ)!'

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ

صَادِقِينَ ﴿٢٥﴾

﴿26﴾ പറയുക: നിശ്ചയമായും (ആ) അറിവ് അല്ലാഹുവിന്റെ പക്കൽ മാത്രമാകുന്നു, ഞാൻ സ്പഷ്ടമായ ഒരു താക്കീതുകാരൻ മാത്രമാണ്.

قُلْ إِنَّمَا أَلْعَلُّمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا

نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢٦﴾

﴿23﴾ قُلْ നീ പറയുക هُوَ الَّذِي അവൻ യാതൊരുവൻ നിങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കിയ (സൃഷ്ടിച്ച), ഉല്പത്തിയാക്കിയ وَجَعَلَ لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് ഏർപ്പെടുത്തിത്തരുകയും قَلِيلًا مَا وَالْآفَعْدَةَ (കണ്ണുകളും) ഹൃദയങ്ങളും وَالْأَبْصَارَ കേൾവി السَّمْعَ എന്നോ (നന്ന) കുറച്ച് (മാത്രം) تَشْكُرُونَ നിങ്ങൾ നന്ദികാട്ടുന്നു (ചെയ്യുന്നു)

﴿24﴾ قُلْ നീ പറയുക هُوَ الَّذِي യാതൊരുവൻ അവനത്രെ ذَرَأَكُمْ നിങ്ങളെ പെരുപ്പിച്ചുണ്ടാക്കിയ فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ وَإِلَيْهِ അവനിലേക്ക് (തന്നെ) تَحْشُرُونَ നിങ്ങൾ ഒരുമിച്ചു (ശേഖരിച്ചു) കൂട്ടപ്പെടുന്നു ﴿25﴾ وَيَقُولُونَ അവർ പറയുന്നു مَتَىٰ എപ്പോഴാണ് ﴿26﴾ هَذَا الْوَعْدُ ഈ വാഗ്ദാനം إِن كُنْتُمْ നിങ്ങളാണെങ്കിൽ صَادِقِينَ സത്യവാൻമാർ قُلْ നീ പറയുക إِنَّمَا أَلْعَلُّمُ നിശ്ചയമായും അറിവ് عِنْدَ اللَّهِ അല്ലാഹുവിങ്കൽ (മാത്രം) ആകുന്നു وَإِنَّمَا أَنَا നിശ്ചയമായും ഞാൻ نَذِيرٌ ഒരു താക്കീതുകാരൻ (മാത്രം) سُبَّانٌ സ്പഷ്ടമായ

എല്ലാവരെയും ഒരുമിച്ചു കൂട്ടുന്ന ആ ദിവസം എപ്പോഴാണെന്ന് അല്ലാഹുവിന് മാത്രമേ അറിയുകയുള്ളൂ. എനിക്കോ മറ്റാർക്കെങ്കിലുമോ അതറിയുകയില്ല. എന്റെ ചുമതല നിങ്ങളെ വ്യക്തമായി താക്കീത് ചെയ്യൽ മാത്രമാണ്. പക്ഷേ, ഒരിക്കൽ അത് അനുഭവപ്പെടുമെന്ന കാര്യത്തിൽ സംശയിക്കേണ്ട. അതിന്റെ സമയത്തെ കുറിച്ചല്ല, അതിനെ തുടർന്നുണ്ടാവാനിരിക്കുന്ന ഭവിഷ്യത്തുകളെക്കുറിച്ചാണ് നിങ്ങൾ അന്വേഷിക്കേണ്ടത് എന്ന് താൽപര്യം. ആ ദിവസം ആസന്നഭാവിയിൽ വന്നെത്തുമെന്ന കാര്യം ഉറപ്പായതുകൊണ്ട് അത് സംഭവിക്കുമ്പോൾ അവരിലുണ്ടാകുന്ന പ്രതികരണങ്ങളെപ്പറ്റി ഭൂതകാലരൂപത്തിൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിക്കുന്നു:

﴿27﴾ എന്നാൽ, അവർ അത് സമീപിച്ചതായി കണ്ടപ്പോൾ (ആ) അവിശ്വസിച്ചവരുടെ മുഖങ്ങൾക്ക് മൂന്നുതവണ വെളിച്ചം! (അവരോട്) പറയപ്പെടുകയും ചെയ്തു: നിങ്ങൾ യാതൊന്നിനെക്കുറിച്ച് വാദിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നവോ അതത്രെ ഇത്.

فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سَيِّئَتْ وُجُوهُ
الَّذِينَ كَفَرُوا وَقِيلَ هَذَا الَّذِي
كُنْتُمْ بِهِ تَدَّعُونَ

﴿27﴾ അങ്ങനെ അവരത് കണ്ടപ്പോൾ സമീപത്ത്, അടുത്തായി സമീപമായി കണ്ടപ്പോൾ (വെളിച്ചം- കറുത്ത- ദുഃഖപ്പെട്ട) യാതൊരു കൂട്ടരുടെ മുഖങ്ങൾ കറുത്തു അവിശ്വസിച്ചവർ പറയപ്പെടുകയും ചെയ്തു ഹിന്ദി ഹിന്ദി ഇതാ യാതൊന്നും, യാതൊന്ന് ഇതത്രെ ഇത് അതിനെക്കുറിച്ച് നിങ്ങളായിരുന്നു വാദിച്ചു വാദിക്കും, വിളിച്ചുവരുത്തപ്പെടുക

ആ സന്ദർഭം അത്രവിദൂരമൊന്നുമല്ല. വന്നു കഴിഞ്ഞുവെന്നുതന്നെ പറയാം, അതവർ കാത്തിരുന്നുകൊള്ളട്ടെ എന്നാണ് ഭൂതകാലരൂപത്തിലുള്ള ഈ പ്രയോഗത്തിലടങ്ങിയ സൂചന. *تَدَّعُونَ* എന്ന വാക്കിന് 'വാദിക്കുക' എന്നും 'വിളിച്ചുവരുത്തപ്പെടുക' എന്നും അർത്ഥം വരാം. അത്യന്താതിനെക്കുറിച്ച് തർക്കിച്ചും വാദിച്ചും കഴിയുന്നവരും, എന്താണ് അത് വന്നു കാണാത്തതെന്ന് പരിഹാസപൂർവ്വം ധൂതികൂട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നവരുമാണല്ലോ അവർ.

﴿28﴾ പറയുക: 'നിങ്ങൾ കണ്ടുവോ, എന്നെയും, എന്റെ കൂടെയുള്ളവരെയും അല്ലാഹു നശിപ്പിക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ ഞങ്ങൾക്ക് അവൻ കരുണ ചെയ്യുകയോ ചെയ്താൽ,

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكَنِيَ اللَّهُ وَمَنْ
مَعِيَ أَوْ رَحِمَنَا

എന്നാൽ ആരാണ് വേദനയേറിയ ശിക്ഷയിൽനിന്ന് അവിശ്വസികൾക്ക് രക്ഷ നൽകുന്നത്? [ഇതൊന്ന് പറയുവിൻ]!

فَمَنْ يُجِيرُ الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ
أَلِيمٍ

﴿29﴾ പറയുക: 'അവൻ പരമകാരുണികനത്രെ; അവനിൽ ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു; അവന്റെ മേൽതന്നെ ഞങ്ങൾ ഭരമേൽപിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.'

قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ أَمَنَّا بِهِ وَعَلَيْهِ
تَوَكَّلْنَا فَسَتَعْمَمُونَ

എന്നാൽ, (അടുത്ത്) നിങ്ങൾക്ക് അറിയാറാകും: സ്പഷ്ടമായ വഴിപിഴവിൽ ആരാണുള്ളത് എന്ന്!

مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

﴿28﴾ قُلْ نبي പറയുക أَرَأَيْتُمْ أَنِي (പറയുവിൻ) എന്ന നശിപ്പിച്ചാൽ اللَّهُ അല്ലാഹു وَمَنْ مَعِيَ എന്റെ കൂടെയുള്ളവരെയും അല്ലെങ്കിൽ അവൻ ഞങ്ങൾക്ക് കരുണ (ദയ) ചെയ്താൽ فَمَنْ يُجِيرُ എന്നാൽ ആർ രക്ഷിക്കും, കാക്കും أَلْيَسَ അവിശ്വാസികളെ مِنْ عَذَابٍ ശിക്ഷയിൽനിന്ന് أَلَيْسَ വേദനയേറിയ ﴿29﴾ قُلْ نبي പറയുക അവൻ أَلرَّحْمَنُ പരമകാരുണികനാണ് بِهَ ائْمَانًا بِهِ ഞങ്ങൾ അവനിൽ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു وَعَلَيْهِ അവന്റെ മേൽതന്നെ تَوَكَّلْنَا ഞങ്ങൾ ഭരമേൽപിക്കയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു فَسَتَعْلَمُونَ എന്നാൽ നിങ്ങൾക്ക് അറിയാറാകും, വഴിയെ അറിയും مَنْ ആർ, ഏതൊരുവനാണ് هُوَ അവൻ فِي ضَلَالٍ വഴിപിഴവിൽ (ദുർമാർഗത്തി)ലാണ് مُّبِينٌ സ്പഷ്ടമായ, വ്യക്തമായ

കുർആനിൽ പലേടങ്ങളിലും കാണാവുന്നതുപോലെ, ഇവിടെയും ഇതിനു മുമ്പുള്ള ചില വചനങ്ങളിലും അല്ലാഹുവിന്റെ പരമകാരുണികൻ (الرحمن) എന്ന നാമം ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത് ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. അവന്റെ കാരുണ്യാധിക്യത്തെ അനുസ്മരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും, പാപികൾ പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങുന്നപക്ഷം അവന്റെ കാരുണ്യത്തിൽ നിരാശക്ക് അവകാശമില്ലെന്ന് ഓർമ്മപ്പെടുത്തുകയുമാണ് അവ ചെയ്യുന്നത്.

﴿30﴾ പറയുക: ‘നിങ്ങൾ കണ്ടുവോ, നിങ്ങളുടെ വെള്ളം വറ്റിയതായിത്തീർന്നാൽ, ആരാണ് നിങ്ങൾക്ക് ഒഴുകുന്ന (ഉറവ്) വെള്ളം കൊണ്ടുവന്നു തരുക? (പറയുവിൻ)!

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا

فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ مَعِينٍ

﴿30﴾ പറയുക; നിങ്ങൾ കണ്ടുവോ إِنْ أَصْبَحَ ആയിത്തീർന്നാൽ مَاؤُكُمْ നിങ്ങളുടെ വെള്ളം غَوْرًا വറ്റിയത്, വരണ്ടത് فَمَنْ എന്നാലാണെന്ന് يَأْتِيكُمْ നിങ്ങൾക്ക് കൊണ്ടുവരുക بِمَاءٍ വെള്ളം مَعِينٍ ഒഴുകിവരുന്ന, ഉറവ്, പൊടിഞ്ഞുവരുന്ന

അല്ലാഹുവല്ലാതെ ആരുമില്ലെന്ന് വ്യക്തം. സാധാരണ പതിവിൽ കവിഞ്ഞു കുറച്ച് ദിവസങ്ങളോളം മഴപെയ്യാൻ താമസിച്ചാലത്തെ കഥ നമുക്കെല്ലാവർക്കും അറിയാമല്ലോ. ഒരുപക്ഷേ, കിണറും കുളവും ആഴംകൂടിയോ, പമ്പ് ഉപയോഗിച്ചോ ചില ദിവസങ്ങൾകൂടി കഴിച്ചുകൂട്ടാമെന്ന് വിചാരിക്കുക. എന്നാൽ,

ആകാശത്ത്നിന്ന് മഴ പെയ്യുവാൻ ദീർഘിച്ചുപോയാൽ- അല്ലെങ്കിൽ ഭൂമിയിലെ ഇൗർപ്പവും ഉറവും ഉണങ്ങിപ്പോയാൽ- ഇതുകൊണ്ടെന്നും പ്രയോജനമില്ലല്ലോ. അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങൾക്ക് നന്ദി ചെയ്യുകയും, അവന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ പ്രയോജനപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്ന ബുദ്ധിമാൻമാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ അവൻ നമ്മെ യെല്ലാം ഉൾപ്പെടുത്തട്ടെ. ആമീൻ.

ولله الحمد والمنة